

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/270/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813201329
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5813201329.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., so sídlom Žilina, Pri Rajčianke č. 2927/8, IČO: 36 442 151, zastúpený advokátom Mgr. Pavlom Karmanom, so sídlom N., Q. E.. XXA, proti odporcom: 1/ S. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. č. XXX, 2/ G. O., nar. X.X.XXXX, bytom N. č. XXX, obaja zastúpení advokátom Mgr. Dr. Antonom Kušnírom, so sídlom N., U. H. č. XX, o zaplatenie 1.433,42 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 8C/53/2013-119 zo dňa 23. septembra 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý vo zvyšnej časti, a vo výroku o trovách konania zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

V nenapadnutom výroku ostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcom 1/ a 2/ podľa § 39 ods. 1 písm. c/, ods. 2 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a § 1 ods. 1, 2 vyhlášky č. 154/2005 Z. z., § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 a § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 302,28 Eur s úrokom z omeškania 8,75% ročne z tejto sumy od 14.9.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Zároveň týmto rozsudkom súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi podľa § 142 ods.1 O.s.p. povinnosť zaplatiť odporcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne trovy konania v sume 49,59 Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 469,99 Eur na účet zástupcu odporcov, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že zo strany odporcov tu došlo k neoprávnenému odberu elektrickej energie. Bolo preukázané, že na elektromere bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, keď plastový kryt elektromeru zabezpečujúci ho proti neoprávnenej manipulácii troma plombami bol zdemontovaný, čím došlo k porušeniu plomb. I keď nebolo preukázané, kto tento neoprávnený zásah do zabezpečenia spôsobil, za toto porušenie objektívne zodpovedajú odporcovia 1/ a 2/ podľa § 39 ods. 1 písm. c/ zákona č. 656/2004 Z. z., ktorým podľa § 440 Občianskeho zákonníka prislúcha postihové právo voči osobe, ktorá neoprávnený zásah spôsobila. V tomto smere sú irelevantné námietky odporcov o tom, že pracovníci otvorili elektromerovú skriňu bez ich prítomnosti, pretože žiaden predpis im takýto postup pri kontrole neukladá. Navyše stav elektromeru bol riadne fotograficky zadokumentovaný, súčasne popísaný v protokole o neoprávnenom odbere, ktorý odporkyňa 2/ podpísala a pokiaľ by v tom čase mala akékoľvek výhrady voči kontrole a najmä voči jej zisteniam, nič jej nebránilo privolať na miesto políciu. Následne okresný súd v odôvodnení rozhodnutia v podrobnostiach špecifikoval výpočet náhrady škody, ktorá vznikla navrhovateľovi v sume 302,28 Eur. Ak navrhovateľ požadoval od odporcov aj zaplatenie tzv. zisťovacieho poplatku vo výške 249,60 Eur podľa § 1 ods. 5 vyhlášky č. 154/2005 Z. z., tento mu nebol priznaný. Okresný súd mal za to, že náklady spojené so zisťovaním neoprávneného odberu elektriny možno nahradiť len v prípade, ak ide o skutočné náklady vynaložené v príčinnej súvislosti so zisťovaním neoprávneného odberu. Navrhovateľ

na preukázanie tohto poplatku predložil faktúru spoločnosti SSE - Metrológia, s.r.o. ohľadne kontrol odberných miest vykonaných pre navrhovateľa v auguste 2012 v celkovej sume 58.706,40 Eur, ako aj rozpis, podľa ktorého čiastka 208,- Eur pozostáva z administrácie zákazky v systéme - 2,- Eur, kontroly odberného miesta - 59,- Eur a riešenia neoprávneného odberu - 147,- Eur. Z týchto dokladov a rozpisu však nijako nevyplýva, aké boli skutočné náklady spojené so zisťovaním neoprávneného odberu na odbernom mieste odporcov. Ak zákon, na ktorý nadväzuje vykonávacia vyhláška, hovorí o skutočnej škode, nemožno potom náklady na zistenie neoprávneného odberu paušalizovať, pretože je nepochybne rozdiel minimálne v tom, kde bola kontrola vykonaná (cestovné náklady), ako dlho a kým bola vykonaná (personálne náklady) a aké závery z nej vyplynuli, napr. preskúšanie elektromeru (hotové výdavky). Pokiaľ teda navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ohľadne toho, aké konkrétne náklady mu vznikli v súvislosti so zistením neoprávneného odberu odporcami, súd považoval návrh v tejto časti za nepodložený a tým aj za nedôvodný.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zmeny v zamietajúcej časti a priznania aj sumy 249,60 Eur (zisťovací poplatok). Nestotožnil sa s názorom okresného súdu, ktorý nepovažoval uplatnený nárok na zaplatenie zisťovacieho poplatku za preukázaný. Skutočnosť, že by mal súdu predložiť nejaké paušalizované náklady sa nezakladajú na pravde a zároveň nemajú žiadnu oporu vo vykonaných dôkazoch. Je pravdou, že v konaní predložil faktúru vystavenú spoločnosťou SSE - Metrológia, s.r.o., ktorou mu boli fakturované náklady vzniknuté so zistením, kontrolou a odstránením rôznych neoprávnených odberov, ktoré boli zistené v mesiaci august 2012, avšak v podaní zo dňa 18.4.2013 jednoznačne špecifikoval, ktoré náklady zo všetkých fakturovaných nákladov vznikli v spojení so zistením, kontrolou a odstránením neoprávneného odberu elektrickej energie o vzťahu k odporcom. Dôkazom toho, že v tomto konkrétnom prípade neboli uplatňované paušálne náklady, ako tvrdí súd v rozhodnutí, je tá skutočnosť, že z podania zo dňa 18.4.2013 jednoznačne vyplýva, že v tomto konkrétnom prípade neboli uplatnené všetky položky, ktoré boli uvádzané vo faktúre vystavenej spoločnosťou SSE - Metrológia, s.r.o., ale len niektoré z týchto položiek, ktoré riadne navrhovateľ špecifikoval. Zdôraznil, že súdu predložil dôkazy o vzniku reálneho úbytku v jeho finančnej sfére, pričom tento úbytok v konkrétnej výške 249,60 Eur predstavuje úbytok vzniknutý so zistením neoprávneného odberu, ktorý je predmetom konania. V napadnutom rozhodnutí absentujú úvahy, ktoré viedli okresný súd k záveru, že navrhovateľom špecifikované náklady nie sú reálne náklady vzniknuté v súvislosti s predmetným neoprávneným odberom. Odvolateľ poukázal na konkrétne fakturované položky, ktoré v konaní požadoval v rámci tzv. zisťovacieho poplatku - administrácia zákazky v systéme MOO, kontrola OM C NN MOO a riešenie NO KOM NN - MOO, pričom ich aj podrobne vysvetlil. Na podporu svojej argumentácie odvolateľ poukázal na niektoré rozhodnutia slovenských súdov. Rozhodnutie prvostupňového súdu považoval za nepredvídateľné, bolo tu nutné použiť § 118 ods. 2 O.s.p., nakoľko odporcovia nijako nenamietali výšku zisťovacieho poplatku.

Odporcovia vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadali rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdiť. Mali za to, že navrhovateľ sa nemôže spoliehať na procesnú iniciatívu súdu, ak v konaní neboli predložené dostatočné dôkazy nevyhnutné pre vyhovie podanému návrhu v celom rozsahu. Náklady prezentované navrhovateľom neboli individualizované, išlo len o „konštanty“, ktoré sa navrhovateľom predpokladajú, že ich vynaloží pri každom podobnom zisťovaní neoprávneného odberu. Zabrániť neoprávnenému odberu bolo možné už dňa 7.8.2012 a nie až 16.8.2012, čo pravdepodobne svedčí o zámernom predlžovaní času, za ktorý si mohol navrhovateľ uplatňovať nároky v súvislosti s neoprávneným odberom. V konaní bolo preukázané, že odporcovia o porušení elektromeru vedomosť nemali, nevenovali mu takú pozornosť, aby odhalili neoprávnený odber, no napriek tomu nesú mieru zodpovednosti.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. toto rozhodnutie vo výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšnej časti a v závislom výroku o trovách konania (§ 212 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 157 ods. 2 O.s.p., dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutia dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pokiaľ súd náležite neodôvodní svoje rozhodnutie, osobitne také, ktorým ukladá nejakú povinnosť, odníme účastníkovi konania právo konať pred súdom, čo je jeden z dôvodov pre zrušenie rozhodnutia v odvolacom konaní (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

Z uvedeného vyplýva, že súd je povinný pri odôvodňovaní svojich rozhodnutí dodržať základné obsahové požiadavky formulované v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie je koncipované tak, aby jasne, stručne a zrozumiteľne v sebe zahrnulo všetky náležitosti uvedeného zákonného ustanovenia - vymedzenie predmetu konania, dôkaznej situácie a jej právne posúdenie. Súd je pri formulovaní odôvodnenia rozhodnutia viazaný predovšetkým požiadavkou stručnosti, presnosti, ako aj základnými princípmi logického myslenia.

Treba zdôrazniť, že odôvodnenie rozhodnutia má odrážať obsah vykonaného dokazovania, súd je povinný ho riadne zhodnotiť a následne vyvodiť z neho príslušné právne závery. Ak súd prijme právne závery, ktorých vysvetlenie v odôvodnení rozhodnutia nedáva jasný obraz o všetkých podstatných otázkach, potom jeho rozhodnutie trpí vadou, ktorá musí viesť nevyhnutne k zrušeniu rozsudku.

Návrhom na začatie konania uplatnil navrhovateľ nárok na zaplatenie žalovanej sumy z titulu neoprávneného odberu elektrickej energie. V rámci žalovaného nároku navrhol navrhovateľ, aby mu bola priznaná aj náhrada tzv. zisťovacieho poplatku. Vzhľadom na rozsah podaného odvolania sa krajský súd v druhostupňovom konaní zameral na preskúmanie postupu súdu, ktorý považoval spomínaný poplatok za neopodstatnený.

Navrhovateľ už v podaní zo dňa 18.4.2013 tvrdil, že súčasťou vyčíslenej škody sú aj náklady spojené so zistením neoprávneného odberu elektriny vo výške 249,60 Eur účtované v súlade s § 1 ods. 5 vyhlášky Ministerstva hospodárstva č. 154/2005 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny. Náklady na zistenie neoprávneného odberu elektriny predstavujú náklady navrhovateľa na činnosť služby pri odhaľovaní neoprávnených odberov a pri kontrole odborných miest, ktorú pre navrhovateľa vykonáva spoločnosť SSE - Metrologia, s.r.o. V predmetom prípade uhradil navrhovateľ uvedenej spoločnosti sumu 249,60 Eur, ktorá zahŕňa položky: Administrácia zákazky v systéme MOO v sume 2,00 + DPH, Kontrola OM „KOM“ MOO v sume 59,- Eur + DPH, Riešenie NO „KOM“ NN - MOO v sume 147,- Eur + DPH. Zároveň navrhovateľ predložil faktúru vystavenú spoločnosťou SSE - Metrologia, s.r.o. na sumu 58.706,40 Eur, pričom jej predmetom bola úhrada služieb v súvislosti s kontrolou odborných miest (dátum dodania služby 31.8.2012). V konaní bol predložený aj tabuľkový prehľad služieb, ktorých sa týkala spomínaná faktúra. Navrhovateľ zvýraznil konkrétne položky, ktoré si uplatňoval voči odporcom v aktuálnom konaní v rámci tzv. zisťovacieho poplatku.

Krajskému súdu na základe uvedeného potom nebolo zrejmé, na základe čoho považoval prvostupňový súd náklady na zistenie neoprávneného odberu elektrickej energie len za paušálne výdavky. Je totiž evidentné, že navrhovateľ uhradza inej spoločnosti náklady na zistenie neoprávneného odberu elektrickej energie, pričom tieto úhrady sú logicky obsiahnuté v mesačných faktúrach. Navrhovateľ pritom požadoval výslovne len časť uhradených nákladov, a to tých, ktoré sa týkali konkrétneho odborného miesta. Z doteraz prezentovaných tvrdení a dôkazov sa javí, že navrhovateľ nepožadoval od odporcov paušalizovaný zisťovací poplatok, ale náhradu konkrétnych platieb za služby poskytnuté spoločnosťou Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s.

V zmysle uvedeného mal preto krajský súd za to, že závery súdu prvého stupňa nemajú podklad vo vykonaných dôkazoch, z ktorého dôvodu bolo nevyhnutné prvostupňové rozhodnutie zrušiť a

vec vrátiť na ďalšie konanie, v ktorom dôjde k odstráneniu vytknutých pochybení v nadväznosti na vyššie formulovaný právny názor odvolacieho súdu a k zhodnoteniu všetkých zistených skutočností, pričom výsledné úvahy súdu sa v celej komplexnosti prejaví v novom rozhodnutí vo veci samej. Pri posudzovaní dôvodnosti uplatneného nároku na náhradu nákladov v súvislosti so zisťovaním neoprávneného odberu elektrickej energie bude potrebné podrobne preskúmať jednotlivé položky, ktoré navrhovateľ uhradil externej spoločnosti, a to v spojitosti s neoprávneným odberom zisteným u odporcov.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.